

РЕШЕНИЕ

№ 7529

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8350** по описа за **2022** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на „Интерстандартс“ АД, чрез процесуалния си представител адв. Х., срещу Решение № 2636 от 13.07.2022 г., постановено по НАХД № 3709/2022 г. на Софийски районен съд, 115-и състав, с което се потвърждава НП № Р-10-931/20.12.2021 г., издадено от зам. - председателя на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ направление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, предл. първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, на касатора, е наложено наказание имуществена санкция в размер на 2 000 лв., за нарушение на чл. 115, ал.1, изр. последно от ЗППЦК.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на закона. Развити са доводи, че СРС неправилно не е приело наличието на предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Моли за отмяна на въззивното решение и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. В писмена молба поддържа жалбата и моли за нейното уважаване.

Ответникът – зам. - председателят на КФН, ръководещ направление „Надзор на инвестиционната дейност“, се представлява от юрк. Н., който в съдебно заседание излага съображения за неоснователност на жалбата. Представят се и писмени бележки от юрк. Г., в които доразвиват съображенията си за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Установено е, че „Интерстандартс“ АД е публично дружество по смисъла на чл. 110, ал. 1 от ЗППЦК, вписано под № РГ-05-1102 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/.

При извършена проверка по партидата на дружеството в Търговския регистър е установено, че няма подадено заявление за вписване на покана за свикване на редовно общо събрание на акционерите за отчетната 2020 г.

След преглед на подадената информация в масивите на КФН, включително и в единната електронна система за предоставяне на информация на КФН по електронен път – e-R., е установено, че няма представена покана и материали за свикване на Р. на дружеството за отчетната 2020 г.

За констатираното нарушение е съставен АУАН № Р-06-680/21.07.2021 г., в който е отразено, че при извършена проверка по партидата на дружеството в Търговския регистър е установено, че няма подадено заявление за вписване на покана за свикване на редовно общо събрание на акционерите за отчетната 2020 г. и към датата на съставяне на АУАН. След преглед на подадената информация в масивите на КФН, включително и в единната електронна система за предоставяне на информация на КФН по електронен път – e-R., е установено, че няма представена покана и материали за свикване на Р. на дружеството за отчетната 2020 г. Нарушението е извършено на 01.07.2021 г.

АУАН е съставен в присъствие на нарушителя, който го е подписал без възражения.

В законоустановения срок не е постъпило писмено възражение срещу АУАН.

На 30.09.2021 г. е било проведено Р., за което бил съставен и публикуван протокол за провеждането му.

Въз основа на АУАН е издадено и оспореното НП № Р-10-931/20.12.2021 г. от зам.-председателя на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на осн. 221, ал. 8, т. 4, предл. първо от ЗППЦК, на „Интерстандартс“ АД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 115, ал. 1, изр. последно от ЗППЦК. В НП е посочено, че нарушението е извършено на 01.07.2021 г.

НП е връчено на представител на дружеството на 02.03.2022 г.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан като свидетел актосъставителя.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 2636 от 13.07.2022 г., постановено по НАХД № 3709/2022 г.,

с което е отменил НП № Р-10-931/20.12.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на „ИНТЕРСТАНДАРТС“ АД, на осн. чл. 221, ал. 8, т. 4, предл. първо от ЗППЦК, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 115, ал. 1, изр. последно от ЗППЦК.

За да потвърди оспореното НП, СРС е приел, че нарушението е доказано. Приел е също така, че нарушението не представлява маловажен случай и не може да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 2636 от 13.07.2022 г., постановено по НАХД № 3709/2022 г., с което СРС е потвърдил НП № Р-10-931/20.12.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на „Интерстандартс“ АД, на осн. чл. 221, ал. 8, т. 4, предл. първо от ЗППЦК, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 115, ал. 1, изр. последно от ЗППЦК.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от „Интерстандартс“ АД, допустима жалба.

Районният съд не е нарушил процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, обсъдил е доводите на страните. В мотивите към решението е направено изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно изрично упълномощаване, с представената към преписката заповед, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта.

Правилни са изводите на районния съд, че от доказателствата по делото безспорно се установява извършването на нарушение от дружеството, както и че в процесния случай не е приложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Неснователни са направените в касационната жалба възражения. При извършване на нарушение, осъществено чрез бездействие, нарушението трае докато бъде установено или преустановено. От събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства по безспорен начин се установява, че констатираното нарушение е било извършено чрез бездействие, а именно да се проведе редовно общо събрание на акционерите в законоустановения срок, а именно до 30.06.2021 г.

Съгласно чл. 115, ал. 1 от ЗППЦК, общото събрание на публичното дружество се провежда по неговото седалище. Редовното общо събрание се провежда до края на първото полугодие след приключване на отчетната година. Цитираната разпоредба вменява задължение за дружеството, да проведе събранието до 30.06.2021 г.

От събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства по безспорен начин се установява, че към 01.07.2021 г., както и към 21.07.2021 г. (датата на съставяне на АУАН), касаторът не е изпълнил задължението си да проведе до края на първото полугодие след приключване на отчетната година редовното общо събрание на акционерите. Констатираното нарушение е било извършено чрез бездействие, а именно непровеждане на редовно общо събрание в законоустановения срок до 30.06.2021 г. Задължението за провеждане на редовно общо събрание е изпълнено едва на 30.09.2021 г., повече от два месеца след съставяне на АУАН и три месеца след изтичане на законоустановения срок.

Настоящият състав счита, че в настоящия случай не може да намери приложение и разпоредбата на чл. 28, б. „а” ЗАНН, уреждаща хипотезата на освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи на нарушения, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание, респ. имуществена санкция, по арг. от чл. 83, ал. 2 ЗАНН, като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение то ще бъде наложено. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. Настоящият съдебен състав приема, че нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Въпреки че деянието е формално, на просто извършване, то вредните последици от него /като заплашване на охраняваните обществени отношения/ са значителни и не могат да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Изрично в закона е предвидено, че всеки емитент е длъжен да разкрива регулираната информация на комисията и на обществеността. В този случай е неприложим институтът за маловажност на процесното деяние.

Съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 221, ал. 8, т. 4, предл. първо от ЗППЦК, за нарушения по ал. 1, т. 2 - от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв. В случая, определената санкция е в законоустановения минимум от 2 000 лв., поради което същата е законосъобразна. Действително, съгласно разпоредбата на чл. 222а ЗППЦК, при определяне на вида и размера на наказанието, следва да се отчетат определени обстоятелства. Доколкото обаче размерът на имуществената санкция е минималния предвиден такъв, то наличието на тези

обстоятелства не следва да се отчитат.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Ответникът е направил искане за присъждане на разноски, като в съдебно заседание е посочил размер от 150 лв. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на юрк. Н., съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 80,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2636 от 13.07.2022 г., постановено по НАХД № 3709/2022 г. на Софийски районен съд, 115-и състав.

ОСЪЖДА „Интерстандартс“ АД, с ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ на Комисията за финансов надзор сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.